

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123439335
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6123439335.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Vajnorská 55, 811 04 Bratislava, v spore o zaplatenie 132,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/71/2024-122 zo dňa 02.10.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil výrokom I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 132 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 132 Eur od 11.09.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1

Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 442 ods. 1, §524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1, 2, § 526 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), ďalej podľa § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6 a 8, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „Zákon o PZP“).

1.2

Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že 2.6.2023 došlo v A. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/X, E. (poškodená). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Rovnako nesporné bolo, že v dôsledku dopravnej nehody si poškodená za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jej motorového vozidla, zapožičala náhradné vozidlo u žalobcu (po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla). Uvedené skutočnosti vyplývajú zo Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 959/2023 zo dňa 27.07.2023 (č.l.9 spisu), v zmysle ktorej žalobca poskytol poškodenej vozidlo od 27.07.2023 do 03.08.2023 za denné nájomné 77 Eur, zmluvné nájomné v sume 66 Eur, s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30 eur (osobný automobil Hyundai Kona, AT). Poškodená mala vypožičané vozidlo po dobu 8 dní. Za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému

faktúrou č. 10032023 (č.l. 11 spisu) splatnou dňa 18.08.2023 sumu 465 eur bez dph, 558 eur s dph. V uvedenej sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur s dph. V konaní nebola sporná výška denného nájomného. Poškodená následne postúpila svoju pohľadávku vo výške 558 eur s DPH voči žalovanému na žalobcu. Táto skutočnosť vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.08.2023 (č.l. 11 rub spisu) a z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 04.08.2023 adresovanej žalovanému (č.l. 12 rub spisu). Žalovaný v konaní uviedol, že uznal náhradu za nájom náhradného vozidla za obdobie od 27.07.2023 do 01.08.2023, t.j. za obdobie 6 dní. Preto žalobcovi uhradil sumu 426 eur bez dph. Spornou v konaní bola otázka nutnosti a účelnosti doby nájmu náhradného vozidla za čas od 02.08.2023 do 03.08.2023, tzn. za dobu 2 dní, ktorú žalovaný učinil spornou z dôvodu, že sa jednalo o dobu po oprave poškodeného vozidla.

1.3

Súd prvej inštancie zdôraznil, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Poškodený je subjekt, ktorý nemá znášať následky poškodenia svojho motorového vozidla, s čím súvisí nemožnosť využívať svoje motorové vozidlo. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodená užívala prenajaté vozidlo. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 18.06.2024, pričom poškodená o možnosť disponovať s vozidlom prišla až v čase, keď si toho vozidlo nechala opraviť v autoservise dňa 27.07.2023, ktorá skutočnosť vyplýva z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č.l. 10 rub spisu). Na odovzдание motorového vozidla k oprave nadväzovalo uzatvorenie nájomnej zmluvy na prenájom náhradného vozidla v ten istý deň, t.j. dňa 27.07.2023, čo vyplýva zo zmluvy o nájme (č.l. 9 spisu). Pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodenej v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Súd prvej inštancie mal za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky nájmu podľa nájomnej zmluvy, vyjadrenia autoservisu, čestného prehlásenia od poškodenej. Zdôraznil, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodená mala akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Bol toho názoru, že poškodená nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu. Vystavenie krycieho listu je v zaužívanej praxi nevyhnutnosťou, bez ktorej opravené vozidlo servis neodovzdá. Až po vystavení krycieho listu a jeho doručení autoservisu mohla poškodená prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Svoje motorové vozidlo mala poškodená k dispozícii až dňa 03.08.2023 a to i napriek tomu, že jej motorové vozidlo malo byť už skôr opravené. Súd prvej inštancie uviedol, že je bežnou praxou, že opravené motorové vozidlo je vydané vlastníkovi až po vystavení krycieho listu. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 291/2025 a sp. zn. III. ÚS 322/2025 a v nich vyjadrené právne názory. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie priznal žalobcovi žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % počítaným z dlžnej sumy, nakoľko od 11.09.2023 bol žalovaný s plnením v omeškaní. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

2.

Proti rozsudku prvoinstančného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne, prípadne aby napadnutý rozsudok bol zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

2.1

Žalovaný nesúhlasil so závermi prvostupňového súdu, ktoré uvádzanými v odôvodnení napadaného rozsudku. Odôvodnenie rozsudku označil za nepresvedčivé, kedy sa v ňom konajúci súd nedokázal vysporiadať so všetkými námietkami a argumentáciou žalovaného. Namietal, že súd prvej inštancie akceptoval vyjadrenia a dôkazy žalobcu bez toho, aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného. Konajúci súd na danú vec neaplikoval kritéria nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla. Vyjadril právny názor, že nemôže niesť zodpovednosť za samovoľnú a protiprávne konanie servisu vykonávajúceho opravu poškodeného motorového vozidla, kedy tento bez akéhokoľvek právneho základu vykoná zádržné právo už opraveného motorového vozidla, pričom toto nezákonne vykonané zádržné právo žalobca obhajuje ako bežnú zaužívanú obchodnú prax s cieľom zaviesť konajúci súd a odviesť pozornosť od podstaty predmetného sporu. Žalovaný mal za to, že nájom

náhradného motorového vozidla po ukončení opravy poškodeného motorového vozidla nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorá bola spôsobená klientom žalovaného. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajský súd Trenčín, sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025 a v ňom vyslovený právny názor. Žalovaný poukázal na svoju povinnosť šetriť poisťnú udalosť. Zdôraznil, že nezasielal autoservisu, resp. ani žalobcovi žiaden krycí list. Žalovaný zasielal opravcovi po doručení faktúry a prešetrení poisťnej udalosti priamo oznámenie o poistnom plnení, v ktorom uviedol výšku poistného plnenia ako aj zdôvodní výšku poskytnutého poistného plnenia. V konaní podľa žalovaného nebolo preukázané, že by si poškodený nemohol prevziať vozidlo z opravy už v deň faktického ukončenia opravy, ani oprávnenosť postupu opravcu, súhlas poškodeného so zadržaním vozidla, či iný spôsob legalizácie neoprávneného a nezákonného výkonu zádržného práva opravcu. Žalovaný je tak sankcionovaný nielen za riadne plnenie si svojich zákonných povinností, ale ešte je mu dávané za vinu, resp. na ťarchu protiprávne konanie opravcu.

2.2

Žalovaný namietal, že na rozdiel od situácie riešenej v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17.07.2025, v tomto prípade neexistoval zmluvný vzťah medzi opravcom a poisťovateľom, nedošlo k vystaveniu krycieho listu, nebola preukázaná bežná obchodná prax medzi konkrétnym poisťovateľom a konkrétnym opravcom. Žalobca predložil súdu len oznámenie o poistnom plnení. V konaní absentuje jediný relevantný argument, ktorým by zdôvodňoval zadržiavanie už opraveného vozidla. Opravca mal po ukončení opravy povinnosť vydať opravené vozidlo, nakoľko na jeho zadržiavanie nemal legálne oprávnenie. Postihnúť zádržným právom možno len pohľadávku po splatnosti, čo pohľadávka opravcu voči poškodenému v čase zadržania nebola. Žalovaný zastáva názor, že ak absentuje dôvod na zadržanie už opraveného vozidla poškodenému a opravca ho nevydá bezodkladne, tak neoprávnené zasiahol do majetkových práv poškodeného. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023 a v ňom vyslovený právny názor.

2.3

Žalovaný mal za to, že konanie má i inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie súdu prvej inštancie konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Poukázal na znenie § 220 ods. 2 CSP a v danej súvislosti na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 410/06, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03 a III. ÚS 209/04. Súd prvej inštancie v rozpore so zákonom neuviedol aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie označil za nepreskúmateľné. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 171/2005 a v ňom vyjadrený právny názor ohľadne potreby odôvodnenia rozhodnutia.

3.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalobca sa v celom rozsahu pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v konaní. Za nepravdivé označil tvrdenia žalovaného, že súd údajne akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovaného a rovnako ani to, že by súd vec nesprávne právne posúdil alebo by dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Za určujúcu skutočnosť označil, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti zavinennej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájmom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023. Doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovateľom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťnej udalosti prešla na poisťovňu. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď ma aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa názoru žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Poukázal na to, že

vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poisťenca žalovaného a inštrukcií poisťovne. Poukázal na synalagmatický charakter právneho vzťahu medzi autoservisom a poisťovňou. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že poškodený mal možnosť prevziať si vozidlo po oprave, bolo na ňom, aby uvedenú skutočnosť preukázal. Žalovaný nemôže byť vylúčený z povinnosti znášať náklady na nájom náhradného vozidla, ktorého účel žalobca preukázal, ak žalobca súčasne preukáže, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené. Pokiaľ za daných okolností autoservis vydá opravené vozidlo poškodenému po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájomom. Za absolútne nedôvodnú, označil námietku žalovaného, že v danom prípade nebol tvrdený ani preukázaný zmluvný vzťah medzi poisťovateľom a opravcom. Žalobca už vo vyjadrení k odporu uviedol, že poškodený nechal opraviť svoje motorové vozidlo v autoservise AT a.s., ktorý je obchodným resp. zmluvným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla, pričom žalovaný uvedenú skutočnosť nepoprel. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku

4.

Žalovaný sa písomne k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie žalobe vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m/ CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6.

Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nezhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ – žalovaný konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre právne posúdenie veci a po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej

právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o povinnom zmluvnom poistení, preto odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd pritom konštatuje, že iba samotná nespokojnosť sporovej strany (v tomto prípade žalovaného) s právnym názorom vysloveným súdom nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP, pretože z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP nie je daný.

8.

K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor, a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP, majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nie je daný. Konkrétne k odvolacím námietkam žalovaného a na doplnenie a potvrdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

8.1

Odvolací súd v predložených dôkazoch a postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne také konanie, ktoré by bolo možné posúdiť ako rozporné so zákonom. Súd prvej inštancie stručne a jasne vysvetlil, ako na vec nahliadal, ako ju posúdil, pričom skutočnosť, že žalovaný s týmto posúdením nie je spokojný, nezakladá vadu rozhodnutia v podobe jeho nepreskúmateľnosti, alebo arbitrárnosti. Rozhodnutia súdu nemusia byť vedeckými prácami, ale majú poskytnúť jasné a zrozumiteľné odôvodnenie, čo v tomto prípade preukázateľne splnené bolo. Ďalej odvolací súd k označeným rozhodnutiam krajských súdov konštatuje, že nie je viazaný ich právnym názorom. Odvolací súd konštatuje, že žalovaným označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemajú na posúdenie prejednávanej veci vplyv, pričom ich nemožno vykladať tak, že ich právne závery v súdnej veci bránia priznanie odôvodneného nároku žalobcu.

8.2

Odvolateľ namietal právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nájom náhradného vozidla bolo možné považovať za účelný až do doručenia krycieho listu. Odvolateľ zastával názor, že účelný nájom náhradného vozidla trval v zmysle odôvodnenia v oznámení o poistnom plnení do vystavenia faktúry za opravu vozidla. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti

rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd akcentuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovanej, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavyšovala). Odvolací súd konštatuje, že poškodený sa dozvedel o oprave vozidla až momentom doručenia krycieho listu.

8.3

Odvolací súd k námietke, že ide o rozdielnu situáciu ako posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17.07.2025, uvádza, že táto je nedôvodná. Žalovaný si musí uvedomiť, že vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 06.09.2024 výslovne uviedol (v bode 22), že je nesporné, že opravu vykonal autorizovaný a zároveň zmluvný servis žalovaného. Odvolací súd konštatuje, že doručenie krycieho listu nebolo v konaní spochybňované, pričom aj z čl. 10 (rub) je preukázané, že krycí list bol doručený. Z uvedeného dôvodu sú odvolacie námietky žalovaného v bode V. absolútne nedôvodné, pričom predstavujú neprípustnú novotu v odvolacom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že zmluvným servisom bol autoservis AT, a.s. Žilina (servis Toyota), a nie MOTOR-CAR Košice, a.s. S ohľadom na vyššie uvedené bolo použitie vyššie uvedeného nálezu plne súladné so zisteným skutkovým stavom.

9

V prejednávacom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavyšovala) alebo ak by servis zadržieval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaná nenavrhla pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať. V danom prípade mohol

škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, miestu a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

9.1

Pokiaľ ide o námietku žalovaného k účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že táto problematika je bližšie upravená neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“. V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, sp. zn. III. ÚS 322/2025-31 bol vyslovený právny záver, že poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal potvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne. Ďalej Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovní zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. Ďalej vo svojej podstate konštatoval, že poškodenému nemôžu byť kladené rôzne dôkazné štandardy, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je určovaný bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní. V súlade s uvedeným sa potom je potrebné stotožniť so záverom súdu prvej inštancie vyjadreným v ods. 44 a 48 odôvodnenia. Žalovaný je veľkým poisťovacím subjektom, pričom však žiada, aby bežný spotrebiteľ konal efektívnejšie ako on sám. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými okolnosťami v ods. 43 až 57 podstatnými pre posúdenie veci. Skutočnosť, že s týmito skutkovými a právnymi závermi žalovaný nesúhlasí, nezakladá odvolacie dôvody špecifikované žalovaným. Z obsahu predložených listín plynie, že poškodený si prevzal vozidlo dňa 03.08.2023 bezodkladne po doručení krycieho listu (č.l. 10). Je neprimerané žiadať od poškodeného, aby tento sám zmenil zaužívané obchodné zvyklosti v súvislosti s aplikáciou zádržného práva autoservismi. Uvedené by bolo popretím existujúcej zaužívanej obchodnej praxe autoservisov a poisťovní, pričom poškodený za vznik škody, ani časové predĺženie nemohol.

9.2

Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že za opodstatnenú dobu prenájom náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla (doručenia krycieho listu), pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poistnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, podľa ktorého k zmene postavenia na strane poškodeného nedochádza už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho vozidla, ale k tomu dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu. Za účelnú dobu nájmu je preto potrebné považovať moment, keď bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému – od 27.07.2023 do 03.08.2023. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené

účelne. V rámci účelnosti nájmu motorového vozidla odvolací súd uvádza, že dobu nájmu počas opravy poškodeného motorového vozidla žalobca predloženými a okresným súdom vykonanými dôkazmi preukázal ako účelnú a nevyhnutnú, ktorá zodpovedala druhu opravy. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, ktorý sa zaoberá dôvodnosťou časového úseku pri posudzovaní účelnosti nájmu a dôkaznou povinnosťou sporových strán. Odvolací súd konštatuje, že vyššie spomenuté nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sú v rovnakom duchu, ako to vec posúdil súd prvej inštancie. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že nájom bol dôvodný do 03.08.2023, do dňa vydania vozidla. Odvolací súd k rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023 uvádza, že tento je potrebné vykladať v súlade s najnovšou judikatúrou, ktorú predstavujú právne názory obsiahnuté vo vyššie uvádzaných nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky, a ktoré zmenili náhľad odvolacieho súdu na posudzovanie dôvodnosti prenájmu nie do vykonania opravy, ale do doručenia krycieho listu, resp. odovzdania vozidla poškodenému, tak ako to bolo v tomto prípade.

9.3

Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívateľa si svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 27.07.2023 do 03.08.2023, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom poškodenému vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne.

9.4

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) neustále dopytoval servis, či je vozidlo hotové, či bol doručený krycí list, prípadne tento sám urgoval u poisťovne (žalovaného), čo samo o sebe by nemuselo spôsobiť skoršie vybavenie veci, preto je dôvodné, aby časový prestoj vo vybavení veci od 02.08.2023 do 03.08.2023 znášal na svoje náklady žalovaný.

10.

Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

11.

Odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci však súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval

za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil

12.

Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky žalovaného ako neopodstatnené, a pretože nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

13.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§419 CSP) .

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).